

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9CoCsp/7/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118203692
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1118203692.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Romana Huszára v právnej veci žalobcu K. Š., nar. X.X.XXXX, bytom C. XX, K. T., právne zastúpený JUDr. Sabina Hodoňová, PhD., advokátka, so sídlom Mariánske nám. 31, Žilina, proti žalovanej: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Bajkalská 19B, Bratislava, IČO: 36 062 235, zastúpenej: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 5.709,17 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku bývalého Okresného súdu Bratislava I č.k.19Csp/143/2018-166 zo dňa 26. októbra 2022 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie mení tak, že žalobu zamietá. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu 5.709,17 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5.709,17 € od 27.12.2018 do zaplatenia. Zároveň rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v pomere 100%.

1.1. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že predmetom žalobného nároku je krátenie poistného plnenia. Samotná výška žalovaného nároku medzi stranami sporná nebola. Sporné boli iba okolnosti opísanej dopravnej nehody, keď žalovaná krátila poistné plnenia o 30% vzhľadom na mieru zavinenia v pomere 70:30 s poukazom na § 431 Občianskeho zákonníka z dôvodu prekročenia povolenej rýchlosti žalobcom a predbiehania na mieste, kde sa nachádzala plná stredová deliaca čiara. Súd prvej inštancie aplikoval ust. § 788 ods. 1, § 797 ods. 1,2,3, 4, § 428 ods. 1, § 431 Občianskeho zákonníka; ust. § 24 ods. 2 písm. b/, ods. 3 zákona č. 381/2001 Z.z., o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov; ust. 19 ods. 1, ods. 2 zákona; § 15 ods. 1, 3, 4, 5, § 6a písm. a/, písm. b/ zákona č. 8/2009 Z.z.. Súd prvej inštancie prijal záver, že aj keď sa žalobca rozhodol predbiehať na mieste, kde bola súvislá pozdĺžna deliaca čiara, rozhodol sa na mieste, kde mal výhľad na situáciu v doprave, dodržal bočný odstup a manéver tak vykonával bez toho, že by ohrozil, alebo obmedzil vodiča buginy. Vodič buginy napriek tomu, že mal vedomosť o za ním idúcom motocyklistovi vykonal odbočenie vľavo bez toho, aby sa uistil, že nie je predchádzaný. Zo záverov znalcov tiež vyplýva, že vodič motocykla začal predchádzať v čase, keď nemohol vedieť o úmysle vodiča odbočovať. Bugina nebola vybavená zadnými svetlami (brzdovými ani smerovými), ani spätnými zrkadlami. Súd prvej inštancie uzavrel, že to bol práve vodič buginy, ktorý vytvoril kolíziu situáciu a pre vodiča motocykla prekážku z technického hľadiska náhlu. Podľa názoru súdu zo znaleckých posudkov vyplýva, že žalobca v danom momente mal iba teoretickú možnosť zabrániť zrážke brzdením a to aj s prihliadnutím na jeho rýchlosť. Ing. Krempaský v závere uvádza, že

motocyklista by nenáhlym brzdením ani pri rýchlosti 90km/h zrážke nezabránil, pričom prijateľné bolo len ak by motocyklista brzdil s väčším brzdným účinkom o 0,86 (resp. 0,9) sekundy skôr.

1.2. Žalobca tým, že predbiehal na úseku so zákazom predchádzania nevytvoril prekážku pre vodiča buginy a tohto ani neohrozoval, keď predbiehať začal pred tým, ako vodič buginy začal odbočovať doľava. Bolo na vodičovi buginy, aby odbočovanie na poľnú cestu vykonal s náležitou opatnosťou, o to viac, že mal o ňom vedomosť. Následne už však situáciu za vozidlom nesledoval. Z vyjadrení vodiča Š. vyplýva, že dal znamenie o zmene smeru jazdy asi 40-50 metrov pred odbočkou (znalecký posudok Ing. Krempaského), pričom vychádzajúc z uvedeného posudku (str. 16), toto znamenie by dal v čase 1,86 sekundy (vzdialenosť motocykla k miestu zrážky bola 60,2 metra) až 1 sekundy pred zrážkou (vzdialenosť motocykla k miestu zrážky 32,5 metra). Teda v čase, keď už možnosti žalobcu, jazdiaceho v ľavom pruhu reagovať na vzniknutú situáciu bolo iba teoretické. Príčinou dopravnej nehody tak podľa názoru súdu prvej inštancie bola technická nespôsobilosť vozidla vodiča Š. a jeho konanie, kedy sa nepresvedčil o situácii za vozidlom, teda že môže bez ohrozenia ostatných účastníkov premávky bezpečne odbočiť, čím náhle vošiel do jazdnej dráhy žalobcu, ktorý ho v tom čase už predchádzal. Žalobca napriek tomu, že predchádzal v mieste, kde to bolo zakázané, rýchlosťou vyššou ako povolenou (100-115 km/h) svojim konaním nezapríčinil vznik škody, keď predchádzať pomaly idúcu buginu začal v čase, keď nemohol vedieť, o jeho úmysle odbočiť doľava na neoznačenú poľnú cestu a naopak, vodič Š. sa nepresvedčil, že môže bezpečne odbočiť doľava, keď v tom čase bol už predchádzaný a mal vedomosť o za ním jazdiacom motocyklistovi, pričom tak urobiť mal (a javí sa že aj mohol), čo však ako sám uviedol, neurobil. Z vyššie uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobe v celom rozsahu vyhovel.

1.3. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods.1 C.s.p..

2. Rozsudok odvolaním v zákonom stanovenej lehote napadla žalovaná a to z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnuté rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhla aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, a to tak, že žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietne a prizná jej náhradu trov konania v rozsahu 100% alebo aby napadnutý rozsudok zrušil, vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedla, že k stretu prevádzok dvoch osobných motorových vozidiel jednoznačne došlo a ide o vyporiadanie medzi ich prevádzateľmi, pričom je nepochybné, že k vzniku predmetnej škodovej udalosti prispelo aj porušenie povinností žalobcu ako vodiča, keďže predchádzal v mieste, kde vozovka bola oddelená pozdĺžnou súvislou deliacou čiarou - nedodrжал zákaz predchádzania a po vozovke sa žalobca navyše pohyboval rýchlosťou nad rýchlosť pre daný úsek povolenou. Kedy motocyklista začal manéver predbiehania buginy nie je známe, ale z porovnania vzájomnej polohy na začiatku manévru mal motocyklista dostatok času na to, že keď zbadal na vozovke dopravnú značku Pozdĺžna súvislá čiara mohol sa vrátiť do pravého jazdného pruhu bez toho aby predbehol buginu. Technickou príčinou bola nesprávna technika jazdy vodiča motocykla - porušenie zákazu predbiehania".

2.1. Žalovaná má za to, že aj napriek skutočnosti, že obidvaja znalci vo svojich znaleckých posudkoch skonštatovali, že k vzniku predmetnej dopravnej nehody by nedošlo ak by žalobca ako vodič motocykla v mieste, kde vozovka bola oddelená pozdĺžnou súvislou deliacou čiarou, nepredbiehal, súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí túto skutočnosť nezohľadnil, keď skonštatoval, že „žalobca napriek tomu, že predchádzal v mieste, kde to bolo zakázané, rýchlosťou vyššou ako povolenou (100-115 km/h) svojim konaním nezapríčinil vznik škody“, čím podľa názoru žalovanej dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Je nepochybné, že ako zo strany vodiča buginy tak aj zo strany žalobcu ako vodiča motocykla došlo k porušeniu dopravných predpisov, ktoré v konečnom dôsledku v súbehu všetkých okolností prispelo k vzniku predmetnej dopravnej nehody. Nie je správne považovať iba správanie vodiča buginy za jediné, ktoré bolo dôvodom vzniku predmetnej dopravnej nehody, ktorý sa v rovnakej miere ako žalobca spoliehal na dodržiavanie dopravných predpisov ostatnými účastníkmi cestnej premávky, teda žalobcom ako vodičom motocykla. Ak by zo strany žalobcu došlo k dodržaniu dopravného značenia (zákaz predchádzania), k vzniku predmetnej dopravnej nehody by nedošlo.

2.2. Žalovaná poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 21.03.2019 vo veci sp. zn. 3Cdo/66/2018, v zmysle ktorého pokiaľ skutkové okolnosti prípadu nasvedčujú, že na vzniku škody sa okrem neho mohla podieľať svojim konaním aj ďalšia osoba (napríklad poškodený), civilný súd nie je pri skúmaní spoluzavinenia viazaný výrokom o vine obvineného. Právoplatný rozsudok trestného súdu nezavazuje civilný súd povinnosti zaoberať sa otázkou, či a do akej miery (v akom rozsahu) sa na vzniknutej škode podieľalo aj konanie ďalšej osoby.. V rozsahu, v ktorom sa na vzniku škody podieľalo spoluzavinenie poškodeného, nezodpovedá za škodu škodca, lebo v tomto rozsahu nie je daná príčinná súvislosť medzi vznikom škody a zavineným protiprávnym konaním. V prípade spoluzavinenia poškodeného platí zásada vyjadrená v ustanovení § 441 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola spôsobená výlučne jeho

zavinením, znáša škodu sám. Žalovaná tiež poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.12.2020, sp. zn 6Co/131/2019. Ak v priebehu súdneho konania vyjdú najavo také skutkové okolnosti na strane poškodeného, ktoré boli príčinou, poprípade jednou z príčin vzniku škody, nemožno vyvodit' plnú zodpovednosť škodcu práve pre chýbajúcu príčinnú súvislosť medzi jeho konaním a škodou.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že odvolanie považuje za nedôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny. Namietal, že v zmysle § 431 Občianskeho zákonníka, ak sa stretnú prevádzky dvoch alebo viacerých prevádzkovateľov a ak ide o vyporiadanie medzi týmito prevádzkovateľmi, zodpovedajú podľa svojej účasti na spôsobení vzniknutej škody. Výklad slovného spojenia „účasť na spôsobení škody“ sa ustálil na tom, že za účasť na spôsobení škody sa považuje miera spoluzapríčinenia škody, v danej veci škody na zdraví žalobcu, pojem účasť nevyjadruje mieru zavinenia, ale mieru, akou sa povaha jeho prevádzky spolupodieľala na vzniku škody. Nie je vylúčené, aby sa prevádzkovateľ dopustil zavineného protiprávneho úkonu, avšak zavinené konanie, ktoré by bolo v príčinnej súvislosti so vznikom škody, vyjadruje iba objektívnu mieru účasti na vzniku škody. Platí teda, že zavinené konanie nemožno posudzovať bez ďalších relevantných okolností. Vyporiadanie predpokladá zhodnotenie všetkých skutkových okolností daného stretu prevádzok, pričom treba brať dôraz na tie okolnosti, ktoré boli hlavnými príčinami vzniku škody (25Cdo 974/2002). Pokiaľ žalovaná pristúpila ku kráteniu pre spoluzavinenie žalobcu na vzniku škodovej udalosti a takto aj vymedzila dôvod krátenia poistného plnenia, krátila z dôvodu nemajúceho oporu v zákone, hoci § 431 Občianskeho zákonníka vo svojich podaniach opakovane citovala.

3.1. Pokiaľ ide o skutkové zistenia, žalovaná zo znaleckých posudkov selektívne volí vyjadrenia vo svoj prospech. Súd prvej inštancie však hodnotil oba znalecké posudky ako celok, každý zvlášť a súčasne aj vo vzájomných súvislostiach a skúmal aj vyjadrenia oboch znalcov k otázke ako a ktorý z vodičov mohol nehode v teoretickej rovine zabrániť. Je pochopiteľné, že sa žalovaná sústredí na vyjadrenie znalcov, že v teoretickej rovine mohol žalobca nehode zabrániť, ak by v mieste nehody nepredchádzal vyššou rýchlosťou, ignoruje však záver znalcov, že bezprostrednou príčinou nehody bolo to, že vodič štvorkolky nedajúc znamenie o zmene smeru jazdy, ktoré objektívne nemohol dať, lebo jeho vozidlo takým zariadením nebolo vybavené, a nepresvedčiac sa, či môže zmeniť smer jazdy, pretože jeho vozidlo nebolo vybavené ani spätnými zrkadlami a jeho možnosť pozrieť sa fyzicky za seba bola obmedzená, pretože mu prilba bránila v periférnom výhľade, smer jazdy zmenil a to v čase, kedy bol už predchádzaný v čase 1,7 sekundy pred zrážkou. Podľa znalca Ing. Miroslava Benka šiel žalobca rýchlosťou 100 km/hodina $\pm$ 5 km, t. j. 95 až 105 km/hodina a vodič štvorkolky rýchlosťou 15 km/hodina $\pm$ 1 km/hodina, t. j. 14 až 16 km/hodina. Možnosť, že žalobca mohol nehode zabrániť považoval znalec iba za teoretickú, pretože buginu predbiehal s dostatočným odstupom. Žalobca by s ohľadom na nutnú reakčnú dobu motocykla (0,8 sekundy) a nábeh bŕzd (0,2 sekundy) a skutočnosť, že bugina začala predchádzať stredovú deliacu čiaru v čase 1 sekunda pred zrážkou, zrážke zabrániť nemohol (strana 15 znaleckého posudku). Podľa znalca Ing. Petra Krempaského šiel žalobca rýchlosťou 112 km/hodina (znalec neuviedol žiadnu odchýlku) a pri možnostiach zabráneniu nehody z jeho strany uvažoval s nábehom bŕzd 0,4 sekundy. Znalec pri takto určenom nábehu bŕzd konštatoval, že žalobca v teoretickej rovine mohol zabrániť zrážke, ak by sa v bode pôvodnej reakcie (1 sekunda pred zrážkou) pohyboval rýchlosťou od 51,4 km/hodina najviac do 68 km/hodina (strana 21 znaleckého posudku). Znalec teda v teoretickej rovine určil, že žalobca by zrážke mohol zabrániť, ak by sa v úseku s povolenou rýchlosťou 90 km/hodina pohyboval najviac rýchlosťou 68 km/hodina. Ak by teda šiel rýchlosťou 69 km/hodina a vyššou, zrážke by už nezabránil. Dodržanie, či nedodržanie povolenej rýchlosti zo strany žalobcu (na ktorej sa znalci celkom nezhodli) tak nebolo ani príčinou nehody ani následnej škody na zdraví žalobcu. Znalec Ing. Peter Krempaský uvažoval aj o zabránení zrážke pri skoršej reakcii žalobcu, sám však konštatoval, že žalobca úmysel vodiča buginy odbočiť v skoršom čase nemusel rozpoznať, ako to uviedol na strane 22 znaleckého posudku. Vyčítať žalobcovi reakciu v čase 1 sekunda pred zrážkou a nie skôr, keď ani nemusel úmysel vodiča buginy rozpoznať, nemožno. K možnostiam výhľadu vodiča buginy znalec Ing. Peter Krempaský konštatoval, že vodič buginy v čase 3,3 sekundy pred zrážkou otočil hlavu o viac ako 90 stupňov, ale periférnym videním, ktoré mu ešte aj obmedzovala prilba, mohol za seba vidieť iba v obmedzenom rozsahu. Pokiaľ ide o posudok Ing. Petra Krempaského, poukazujeme najmä na jeho vyjadrenie na strane 29 v poradí štvrtá odrážka, kde konštatuje, že vodič pohybom buginy do ľavého jazdného pruhu bez znamenia vyvolal kolíziu situáciu, keďže ohrozil vodiča motocykla, ktorý by nenáhlym brzdením ani pri jazde povolenou rýchlosťou pri včasnej reakcii nedokázal kolízii zabrániť. Žalobca sa tak nielen nepričinil o vznik škody, ale ani nespouzavinil škodovú udalosť.

4. Žalovaná nevyužila svoje právo a repliku nepodala.

5. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania, t.j. v celom rozsahu v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť podľa § 388 C.s.p., pretože súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci ale napadnuté rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

6. Podľa § 431 Občianskeho zákonníka ak sa stretnú prevádzky dvoch alebo viacerých prevádzateľov a ak ide o vyporiadanie medzi týmito prevádzateľmi, zodpovedajú podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody.

6.1. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“) je účastník cestnej premávky povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v tomto zákone.

6.2 Podľa § 6a písm. a) zákona o cestnej premávke je držiteľ vozidla povinný zabezpečiť, aby pri prevádzkovaní motorového vozidla boli dodržiavané pravidlá cestnej premávky podľa tohto zákona, ktoré ustanovujú zákaz predchádzania podľa § 15 ods. 5, § 35 ods.2 alebo zákaz predchádzania vyplývajúci z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia.

6.3. Podľa § 6a písm. b) zákona o cestnej premávke je držiteľ vozidla povinný zabezpečiť, aby pri prevádzkovaní motorového vozidla boli dodržiavané pravidlá cestnej premávky podľa tohto zákona, ktoré ustanovujú rýchlosť jazdy podľa § 16 alebo § 27 ods. 3.

6.4. Podľa § 19 ods. 1 zákona o cestnej premávke je pred odbočovaním a počas odbočovania vodič povinný dávať znamenie o zmene smeru jazdy. Vodič pri odbočovaní nesmie ohroziť vodiča idúceho za ním. Vodič je povinný pri odbočovaní dbať na zvýšenú opatrnosť. Vodič vozidla idúceho za vozidlom, ktoré odbočuje, musí dbať na zvýšenú opatrnosť a svojou jazdou nesmie ohroziť vodiča odbočujúceho vozidla.

7. Vychádzajúc z nesporného tvrdenia strán sporu a z vykonaného dokazovania (pozri bod 11. až 15. napadnutého rozhodnutia) vyplýva, že došlo dňa 03.06.2017 ku vzniku škodovej udalosti a to tak, že došlo k stretu prevádzok (motocykla a buginy), v dôsledku ktorého došlo ku vzniku poškodenia zdravia žalobcu ako vodiča motocykla. Spornou v konaní bola iba miera účasti žalobcu za vzniku škody, ktorú žalovaná vzhľadom k okolnostiam prípadu stanovila vo výške 30%, keďže podľa názoru žalovanej žalobca ako vodič motocykla svojim správaním tiež prispel ku vzniku škody a to tým, že predbiehal v mieste kde to bolo zakázané, navyše rýchlosťou vyššou ako povolenou.

8. Porušenie dopravných predpisov vodiča buginy nie je v kontexte právneho posúdenia žalobného nároku potrebné bližšie rozpisovať, keďže nejde o otázku spornú. K porušeniu dopravných predpisov (zákaz predbiehať a prekročenie povolenej rýchlosti) došlo aj zo strany žalobcu.

8.1. Porušenie dopravných predpisov zo strany žalobcu vyplýva nielen zo Znaleckého posudku č. 19/2017 vypracovaného Ing. Miroslavom Benkom, znalcom z odboru doprava cestná, ktorý na str. 18 uvádza: „Vodič motocykla T. X. dopravnej nehode zabrániť mohol za podmienok: Inou technikou jazdy. V mieste, kde vozovka bola oddelená pozdĺžnou súvislou deliacou čiarou, nesmel predchádzať“; ale aj zo Znaleckého posudku č. 8/2017 vypracovaného Ing. Petrom Krempaským ktorý na str. 33 uvádza: „K zrážke by nedošlo a motocykel by minul pravú zadnú časť buginy ak by sa na začiatku nehodového deja pohyboval rýchlosťou 115,0 km/h a nezačal by manéver predbiehania buginy, ale pokračoval by v jazde v pravom jazdnom pruhu. Vodič sa s motocyklom pohyboval v danom úseku technicky prijateľnou rýchlosťou minimálne 115,0 km/h, teda technickou príčinou bola nesprávna technika jazdy vodiča motocykla - rýchlosť jazdy vyššia ako pre daný úsek povolená. V úseku kde došlo k zrážke je značka Pozdĺžna súvislá čiara, čiže vodič motocykla nemal v danom úseku buginu predbiehať.

9. Otázku ktorú treba zodpovedať je, či žalobca nesie zodpovednosť za časť celkovej škody úmerne k svojej účasti, ktorú mal na spôsobení škody. Pri hodnotení miery účasti oboch prevádzateľov na spôsobení celkovej škody vzniknutej zo stretu ich vozidiel podľa § 431 Občianskeho zákonníka je treba skúmať jednotlivé skutkové okolnosti konkrétneho stretu, ktoré boli hlavnými príčinami, a to nie izolovane, ale všetky vo vzájomnej súvislosti z hľadiska ich významu pre vznik škody (Rozhodnutie NS ČR z 28. 5. 2003, sp. zn. 25Cdo/974/2002).

10. Pri strete prevádzok ide o objektívnu zodpovednosť, t. j. zodpovednosť vzniká bez ohľadu na zavinenie. Zodpovednosť za škodu spôsobenú stretom dvoch alebo viacerých prevádzok a škodu samu je nutné posudzovať ako celok, pričom každý z prevádzateľov nesie zodpovednosť za časť celkovej škody úmerne k svojej účasti, ktorú mal na spôsobení škody. Miera účasti na škode vyjadruje aj prípadné zavinené konanie alebo opomenutie jednotlivých prevádzateľov, ak toto konanie či opomenutie bolo v

príčinnej súvislosti so vznikom škody. Ak ide o vyporiadanie medzi prevádzateľmi, zodpovedajú podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody (§ 431 Občianskeho zákonníka). Z povahy prevádzky dopravných prostriedkov vyplýva požiadavka, aby prevádzateľ aj v týchto prípadoch zodpovedal za škodu, ktorú nezavinil. Okruh okolností významných pre posúdenie účasti na vzniku škody pri strete prevádzok dopravných prostriedkov je širšia ako len posúdenie podielu zavineného protiprávneho konania vodičov dopravných prostriedkov. Okolnosť, že došlo k stretu prevádzky však sama osebe neznamená, že každý z prevádzateľov zúčastnených stretu zodpovedá za škodu. Nie je pritom vylúčené a neodporuje to ani pojmu objektívnej zodpovednosti za škodu, aby výsledkom porovnania účasti jednotlivých prevádzateľov na stret prevádzok bol záver, že účasť niektorého z prevádzateľov je tak minimálna (nepatrná), že nezakladá jeho zodpovednosť za škodu.

11. Závery znaleckého dokazovania vedú odvolací súd k názoru, že pri skúmaní miery účasti na vzniku škody porušenie dopravných predpisov žalobcu nie je možné izolovať od porušenia dopravných predpisov vodiča buginy, pretože v súbehu všetkých okolností prispeli ku vzniku škody a správanie vodiča buginy tak nemožno považovať za jedinú príčinu vedúcu ku vzniku škody. Navyiac, vodič buginy sa v rovnakej miere ako žalobca spoliehal na dodržiavanie dopravných predpisov ostatnými účastníkmi cestnej premávky, teda žalobcom ako vodičom motocykla. Ak by zo strany žalobcu došlo k dodržaniu dopravného značenia a nezačal by manéver predbiehania buginy na úseku, na ktorom je zákaz predbiehania, ale pokračoval by v jazde v pravom jazdnom pruhu, ku vzniku škody v danom rozsahu by nedošlo. Ustálená súdna prax pri posudzovaní miery účasti na dopravnej nehode vychádza z premisy, že bezpečnosť cestnej premávky vyžaduje striktné dodržiavanie dopravných predpisov, vrátane povinnosti dbať na dopravné značky, ako aj neohrozenie plynulosti cestnej premávky, t.j. primeranou a rozumnou mierou sa spoliehať na disciplinovanosť ostatných účastníkov cestnej premávky vo vzťahu k rešpektovaniu záväzným spôsobom stanovených pravidiel tejto premávky, predmetná ktorá v danom prípade platí rovnakou mierou pre oboch účastníkov dopravnej nehody.

12. Ustanovenie § 431 Občianskeho zákonníka umožňuje posudzovať zodpovednosť za škodu spôsobenú stretom dvoch alebo viacerých prevádzok a škodu samu ako celok, pričom každý z prevádzateľov nesie zodpovednosť za časť celkovej škody úmerne k svojej účasti, ktorú mal na spôsobení škody. Miera účasti na škode vyjadruje aj prípadné zavinené konanie alebo opomenutie jednotlivých prevádzateľov ak toto konanie, či opomenutie bolo v príčinnej súvislosti so vznikom škody (R 3/1984, s. 26 ods. 1).

13. Jednou z príčin vzniku škody je teda nepochybne aj porušenie dopravných predpisov žalobcu a preto nemožno vyvodit' plnú zodpovednosť škodcu (vodiča buginy) práve pre chýbajúcu výlučnú, jedinú a bezprostrednú príčinnú súvislosť medzi jeho konaním a škodou. Keďže na škodlivom následku sa podieľali aj okolnosti na strane žalobcu, nie je daná výlučná zodpovednosť vodiča buginy za vznik škody, ale žalobca a žalovaná budú znášať následky škodovej udalosti v pomere 70:30, lebo vodič buginy vytvoril náhlu prekážku vodičovi motocykla, ktorý prekročil povolenú rýchlosť a porušil zákaz predbiehania. Okruh okolností významných pre posúdenie účasti na vzniku škody pri strete prevádzok dopravných prostriedkov je širšia ako len posúdenie podielu zavineného protiprávneho konania vodičov dopravných prostriedkov (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 8. decembra 2016, sp. zn. 3Cdo/550/2015).

14. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu právnemu záveru, že žaloba je dôvodná, keďže krátenie poisťného planenia zo strany žalovanej nebolo dôvodné. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 388 C.s.p. zmenil tak, že žalobu ako nedôvodnú zamietol.

15. O náhrade trov celého konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a 2 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. V konaní bola plne úspešná žalovaná, preto jej vznikol voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).